

pinde 36,6 la 100 de magnezie, și care are pentru compoziție: $(MgO)^2, PhO^5$.

Phosphatul ammoniaco-magnesian slăbește a reacționa și a dosa magnezica.

S'a găsit sarea aceasta și în grăd, în zrina omenească păstrează, în petrole zrinarii ale porcărilor și în kite-ba alte concrețiuni, mai că seamă în ale mașurilor cel gros al calărilor.

SILICATII DE MAGNESIE.

Silicea și magnezica pot a se combina între dinsele în mai multe proporții. Natura are și mare număr de silicatii de magnezie, care poartă nume de steatit, serpentin, peridot, serpentin, etc.

A L U M I N I U M U.

Aluminiumul este ordinarmente ca vinț; devine alb ca stannumul când se freacă cu vrănitoiș; densitatea sa este de 2,6: se topește la puțin viș; este dur, neoxidabil la aer la temperatură ordinarie; dar când se pune să se încălzească puțin la puțin în gaz oxigenă krap, atunci arde cu o lăcitură albă, și se transformă în oxidul de aluminium (alumină). Temperatura ce se produce în această combinație este destul de înălțată pentru ca alumina să înceapă a se topi, că toate că este zădă din corpul ce mai refractarii ce se cunosk.

Apa foarte lăcrează numai încet asupra aluminiumului. În prezența acizilor întinși, aluminiumul derape hydrogen, și de naștere de săruri de alumină.

Alcalii pot asemenea determina oxidarea aluminiumului; acest metal se disolvă derapind hydrogen, și produce aluminat alcalin.

Aluminiumul s'a izolat de D. Woehler, deskombinând într'un kresset de platin chlorurul de aluminium